

Wie denkt dat het steeds saaiër wordt in de IT is nog nooit op een Open Source conferentie geweest. Ik ben net terug van het tweedaagse *Go Open* evenement. Dat trok zonder moeite 550 Scandinaviërs naar Oslo, allemaal geïnteresseerd in vrije software en open standaards. Wat beklijft is een gevoel van verbijstering over de diversiteit aan onderwerpen die over je wordt uitgestort. Een chaotische, maar niet onprettige afdronk en een illustratie van het feit dat de écht spannende dingen in ons vakgebied zich momenteel vooral rond *open* afspelen.

Open Opera

Het begint al de avond ervoor. Net aangekomen in het hotel stap ik tegelijkertijd de lift in met een bebaarde, zwaar ademende medemens, zo op het eerste oog van beroep milieu-activist. Zijn lange dreadlocks zijn met behulp van een kleurig lint in een paardenstaart verwerkt en ondanks de Noorse kou heeft hij zijn blote voeten in open sandalen gestoken. Kan niet missen, we hebben hier een conferentieganger te pakken. De volgende dag zie ik hem inderdaad passeren, zich moeiteloos mengend met een publiek dat naast soortgenoten ook grote aantallen ambtenaren, softwareverkopers en adviseurs telt.

Keynote spreker Zak Greant van de *Mozilla Foundation* kletst drie kwartier vol over de culturele aspecten van vrije software. Hij moet wel, want over de vernieuwingen in een browser ben je op een gegeven ogenblik uitgepraat. Zijn jeans en zwarte T-shirt contrasteren vreemd genoeg nauwelijks met het nerveus gesneden maatpak van de voorgaande spreker: de Noorse Minister van Kennis (lid van de socialistische partij, ter linkerzijde van de arbeiderspartij, een SP-kloon eigenlijk) die namens de regering een vurig pleidooi houdt voor de innovatieve impulsen van open standaards en oplossingen.

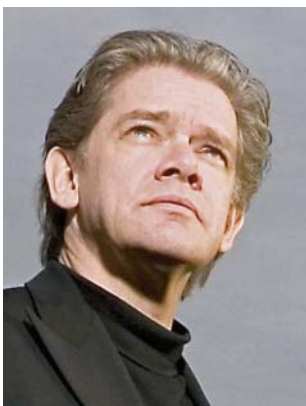
Op de beurs verdringen de marktkraampjes elkaar met de bekende pogingen om visitekaartjes te bemachtigen van potentiële klanten. Oracle heeft een geel lint om de stand heengetrokken met het opschrift "Windows-vrije Zone". Er is opvallend weinig aandacht voor gevestigde krakers als *Linux*, *Apache* en *MySQL*. Maar over *OpenOffice* lijkt iedereen meer te willen weten. Een IT-dienstverlener heeft een indrukwekkend grote poster gemaakt met een overzicht van de belangrijkste vrije software, zorgvuldig opgedeeld in categorieën. Volgens de verlegen maker van de

poster komen er spectaculair veel nieuwe producten bij in nog onontgonnen gebieden: software voor *business process management*, ERP, CRM, gegevenspakhuizen en *business rules engines*.

In de kelder van het gebouw volgende de parallelsessies elkaar ondertussen snel op. Een iets te keurig ogende adviseur vertelt een net wat te glad verhaal over nieuwe *businessmodellen* en *open paradigma's*. De show wordt daarna gestolen door Håkon Wium Lie, de drijvend kracht achter de Opera browser en in Noorse IT-kringen behept met een status als rockster. Omdat ook hij maar weinig zinnigs over een browser weet te vertellen haalt hij de *100 dollar laptop* tevoorschijn, het apparaat van de *One Laptop Per Child Foundation* dat bedoeld is om kinderen in ontwikkelingslanden te laten leren. Het gifgroene hebbedingetje trekt een grote schare bewonderaars, niet in het minst omdat alle gebruikte software uit het open domein komt.

Het is dezelfde Lie die in een afsluitend paneldebat gehakt maakt van de Noorse standaardisatieorganisatie. Die heeft nog niet zolang geleden OOXML goedgekeurd als een ISO-standaard, ondanks het feit dat het verantwoordelijke technische comité tegenstemde. Tot hilariteit van de zaal weigert Lie in te gaan op een vergelijking met de praktijken van Robert Mugabe: "daarvoor weet ik te weinig van de situatie in Zimbabwe".

Een dag later zal Lie met 150 medestanders deelnemen aan een heuse demonstratie op straat tegen de Noorse misstanden. Maar dan is de *Go Open* feestavond al geweest: een opvoering van de klassieke *Driegroschenoper* van Bertold Brecht, in feite een bonte verzameling van 22 toneelstukjes over de uitwassen van het kapitalisme. Over typecasting gesproken. «

Ron Tolido
tolido.blogspot.com